

[Helge Larsen.]

7. skoleår. Ja, det står der, og det finder jeg helt rigtigt, og jeg har ikke tiltrådt, at det skulle ændres.

Det er fortsat sådan, at undervisningspligten ophører med det 14. år, og de børn, der går ud af skolen i den alder, har krav på at have fået en afrundet undervisning i orienteringsfagene, geografi, historie og naturhistorie. Det er ganske urimeligt — og det tror jeg de fleste vil være enig med mig i — at sende børn ud af skolen, der ikke har haft Danmarks geografi eller har hørt noget om den nyere tids historie og samfundsforhold eller har lært noget om menneskets anatomi.

I andre fag som f. eks. sprog, regning, matematik og fysik vil der derimod udmærket fra delingen af børnene i 12 års alderen kunne etableres en fortløbende og sammenhængende undervisning frem mod realeksamen i de såkaldt bogligt begavede klasser og tilsvarende i de praktisk anlagte elevers klasser en fortløbende undervisning, der sigter mod erhvervslivet og dets lærepladser. Det har jeg tiltrådt, og det står jeg ved. Sådan ville det vel i øvrigt også forme sig i praksis uden nærmere aftale derom.

Men jeg vil gerne tilføje, at jeg under forhandlingerne holdt fast ved, at fagkredsen i det store og hele skulle være den samme i de forskellige klasser, og at dette tiltrådtes af Danmarks Lærerforening, således at der er mulighed for overgang i 14 års alderen fra de såkaldte ikke-boglige klasser til realafdelingen og fra de boglige klasser til den mere praktisk betoned undervisning i 8. klasserne. Det skulle netop være et af formålene med skolereformen at fjerne de skarpe skel, dette tilløb til et bås-system, som findes i den nuværende ordning af barneskolen.

Jeg må måske lige føje til i anledning af et par bemærkninger, som det ærede medlem hr. Hvidberg fremsatte, at der er ikke tale om afrunding af undervisningen på andet tidspunkt end ved 14 års alderen for de børn, der går ud af skolen, og i de orienteringsfag, jeg nævnte.

Jeg har hermed på baggrund af den store interesse, der har været om Danmarks Lærerforenings resolution, gennemgået forningens anker punkt for punkt, og jeg kan — som det vil fremgå af det, jeg har sagt —

ingenlunde anerkende, at forudsætningerne for forliget er misligholdt. Men jeg er naturligvis villig til mellem anden og tredje behandling, hvis det ønskes, at deltage i drøftelser om disse problemer og bidrage til at fjerne misforståelser, hvis der skulle være flere misforståelser tilbage.

Jeg har i øvrigt enkelte bemærkninger at gøre vedrørende folkeskoleloven. Den ene vedrører nyordningen af tilsynet. Efter forslaget vil fremtidig realafdelingen og den egentlige hovedskole og 8. og 9. klasserne dertil, altså hele folkeskolen, blive samlet under en tilsynsordning under statskonsulenten for folkeskoler. Denne ordning finder jeg logisk, klar og rimelig.

Om de private realskoleforhold blot et par bemærkninger. Jeg kan i princippet ganske tiltræde det, der er blevet sagt tidligere her i dag, og det vil fremgå af den ændring om de private realskoleforhold, som den højtærede undervisningsminister har stillet i udsigt at han vil fremsætte her i tinget ved næste samlings begyndelse, at private realskoletilskudsmæssigt vil blive stillet på samme måde efter den ny lov, som de er det nu; de vil ikke i økonomisk henseende blive stillet ringere. Der må jeg lige have lov til at rette en misforståelse, som det ærede medlem hr. Hvidberg gjorde sig skyldig i i sin tale. Han mente, at der ikke var mulighed for, at en privat realskole, der ikke har fuld underskole, kunne få friskoletilskud til underskoleklasserne. Det dokument, som det ærede medlem henviste til, var imidlertid fra januar måned, og under de senere forhandlinger i udvalget er dette ændret, således at nu også de private realskoler, der ikke har fuldt udbygget underskole, ifølge den erklæring, som den højtærede undervisningsminister har afgivet, og som findes foran i betænkningen om skolelovsforslaget, vil kunne få tilskud efter friskoleloven.

Af ændringsforslagene til lovforslaget om gymnasieskoler fremhæver jeg især, at det fortsat bliver en betingelse for optagelse i ny-sprogligt og klassisksprogligt gymnasium, at eleven har visse kundskaber i latin, at med andre ord latinprøven bibeholdes. Uden sådanne forkundskaber ville det blive et urimelig hårdt arbejde for de sproglige gymnasiaster at begynde med flere nye